

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 8. Bellum Ludovici Andegavensis adversus Carolum de Dyrrachio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

unacum aliis Comitatus relinqueret. Regina, ut Pontificis molimina everteret, ditionum suarum jura ad Ludovicum Andegavensem devolvit, eum adhortata, ut prompto auxilio eidem succurreret. Interea vero Carolus Dyrrachus Neapolim occupat, Ottonem Joannæ Maritum proditorie aggreditur, capitque, tandem etiam subacto Castro-novo Reginam, quæ illuc cum Maria sorore sua confugerat, captivam abducit, & paulo post laqueo suffocari jubet.

§. VIII.

*Bellum Ludovici Andegavensis contra
Carolum de Dyrrachio.*

Igitur Clemens VII. Andegavensem Ducem importunis precibus stimulat, ut in Italiam exercitu suo penetraret. Dux ille Gallici Regni habenas moderabatur, sub Carolo adhuc impubere, qui Caroli V., cognomento *sapientis*, die 16. Septembris anno 1380. fatis functi successor erat. Ergo ille An. 1382. cum valido milite

*Laborat.
hist. Carol.
VI. l. 2. c. 8.*

te e Gallia movet, Siciliam occupaturus, demum Longobardiam per vagatur, & dum recta in Italiam pergere debuisset, ubi Urbanum capere, Joannam erga se tantopere beneficam, & Ottonem Ducem ejus conjugem, a Carolo Dyrrachio in custodia detentos liberare potuisset; ille econtra Aprutium tendit, ibique Neapolis, Siciliae, & Hierosolymæ Rex, nec non Provinciæ Comes proclamatur. Carolus autem Neapoli moratus, loca suæ potestati adhuc subdita, munimentis firmari jubet, & Andegavenfis copias lento bello consumere decernit. Nec consilio abfuit successus, nam annonæ, & pecuniæ defectus, ac grassantis luis violentia Ducis hujus copias adeo extenuabat, ut re infecta abire cogerentur; Ipse quoque vel sinistrae fortunæ tædio, vel pestilentiae morbo attritus, sive demum, ut quidam referunt, aquæ, quam ex fonte ab hostibus venenato hauserat, potu consumptus, Barii e vita migravit, die vigesima prima Septembris Anno

Domini millesimo trecentesimo octogesimo quarto.

*Niem. de
schism. l. 28.
& 29.*

Cum vero Carolus vix non integro biennio Regnum hoc possedisset, nec tamen juxta fidem datam Pregnano Urbani VI. Nepoti promissos Ducatus cessisset, Pontifex haud parum anxius, & Dyrrachium ad Andegavenfis partes deflexurum veritus, ipsemet anno superiori Neapolim pervenit, & Ferentinum usque, exiguam status Ecclesiastici urbem, progressus, Cardinales ad se venire præcipit; his vero reluctantibus, eorum contumaciam in acta referri voluit, depositionis pœnam in eos comminatus. Nihilo secius tamen iter suum profequitur, & sub initium Octobris Averfam, oppidum Neapolin inter, & Capuam situm, pervenit. Carolus Papæ obviam procedens, & præstito subjectionis obsequio equi habenas stratoris instar manu tenens, Urbanum præcessit, eundemque in Palatium Episcopale, ubi resideret, comitatus est.

§. IX.